

Hannæs – et værtshus i Thisted

af Svend Sørensen

Artiklen giver et historisk rids af et værtshus i Thisted og tegner desuden et portræt af familien Hove Jeppesen, som havde værtshuset i 1950'erne.

En 10-øre var noget, man regnede med i 1950'erne. Ikke mindst børn. Dengang var der automater, som var modtagelige for en 10-øre og til gengæld belønnede giveren med lækre pastiller eller en salmiakstang. Det må dog indrømmes, at der også fandtes mere krævende automater, som ville have en 25-øre for en pakke tyggegummi.

En 10-øre kunne gøre en dreng glad for 60 år siden. Til sammenligning var der jo også mønter af mindre lødige art som 1-ører, 2-ører og 5-ører. Når

drengen Mads gik igennem krostuen på sine forældres værtshus *Hannæs* i Thisted, skete det ikke så sjældent, at én af gæsterne sagde noget i denne retning: »*Nå, Mads, skal du have en bitte skilling!*«

Selv om de gamle skillingsmønter for længst var ude af omløb, så vidste Mads udmærket, at der var tale om en 10-øre, og hvis han var heldig en 25-øre. I dag husker han tydeligt, hvad der skete med disse »lykkeskillinger«. De blev straks fragtet ud til købmandens automat, der var lige uden for døren.

Gæsterne ved Peder og Johannes bryllup i Kallerup 1927. Brudeparret sidder i midten, og ved siden af Johanne sidder hendes far og hans anden kone. Til højre for Peder ses hans forældre og søstre – hans bror Søren står som nr. to fra højre.

Drengen med de lyse lokker og det stille væsen havde det meste af sin barndom i disse omgivelser. Hans forældre var Johanne og Peder Hove Jeppesen. De var havnet som værtshusholdere i Thisted, selv om de begge kom fra oplandet.

FAMILIENS RØDDER

Mads Hoves far blev født i Hjardemål Klit 12. februar 1894 og døbt i hjemmet tre uger senere. Han fik navnet Peder Svendsen Jeppesen, men senere i livet købte han mellemnavnet Hove. Det tog han efter barndomshjemmet Langhove i Hjardemål Klit. Langhove blev nedrevet i forbindelse med anlæggelsen af testcenteret for vindmøller i 2012 – indtil nedrivningen var adressen Blovsgårdsvej 11.

Peder var søn af husmand Kristian Jeppesen og hustru Ane Marie Pedersen. De blev gift i 1879 og havde allerede flere børn, da Peder blev født. Ved folketællingen i 1890 var der fem piger. Derefter kom drengene. Først Søren Kristian i januar 1893 og så Peder. I folketællingen er hjemmets navn angivet, og det er stavet med den lokale udtale »Langhow«. Ifølge Feilbergs *Ordbog over jyske almuesmål* har ordet *håw* i Thy været brugt om en mark, der var markeret med for eksempel grøft eller dige. Det passer jo godt med, at der herude i klitten har ligget et langstrakt, dyrket område. Langhove angives i folketællingen som et husmandssted, men derfor kan der godt være tale om et forholdsvist stort areal. Peders far omtales da også som sognerådsmedlem, hvilket tyder på en vis status i sognet.

Den 27. september 1927 blev Peder gift med Johanne Marie Kristiansen i Kallerup Kirke. Hun var datter af husmand Kristian Kristiansen, der havde boet flere steder i Thy. Han blev født 1875 i Aarup, Snedsted sogn, og i 1896 blev han viet i Hunstrup Kirke til Maren Nielsen, der var datter af husmand Søren Christian Nielsen og Johanne Marie Clausen. Som det ses, var bruden i Kallerup Kirke opkaldt efter sin mormor.

Johanne Marie Kristiansen blev født d. 3. september 1902 og døbt i Hundborg Kirke. Som barn har hun blandt andet boet i Skinnerup, har hun selv

fortalt. Ved folketællingen i 1916 boede hun sammen med sine forældre i Stagstrup. Samme år er hun sikkert kommet ud at tjene, idet hun blev konfirmeret i Hørdum Kirke 1. oktober 1916.

Ved folketællingen i 1921 boede Maren og Kristian Kristiansen i Kallerup sogn, sandsynligvis på Hornstrup Mark. Folketællingen oplyser, at de i 1919 var kommet til sognet fra Skyum. Maren døde i februar 1924 og blev kun 47 år gammel. Året efter, i juni 1925, giftede Kristian sig med den over 20 år yngre Jensine Kristine Kristensen. I kirkebogen betegnes hun som husholderske på Hornstrup Mark – uden tvivl har hun haft plads hos sin kommende ægteemand.

Ved giftermålet i 1927 boede Johanne hos sin far på Hornstrup Mark. Hvor hun har truffet Peder, er uvist, men de har vel haft tjenesteplass i nærheden af hinanden. De kom til at bo i Gjersbøl, hvor de ernærede sig ved landbrug og tørvegravning. Deres børn fik traditionelle danske navne: Peter (1928), Alfred (1930), Ejner (1932), Kristian (1937) og Anna Margrethe (1940). Gjersbøl hørte under Snedsted sogn, så børnene er døbt i Snedsted Kirke.

Ejendommen i Gjersbøl har i dag adressen Mosevej 40, men den ligger så tæt på Todbøl, at de fleste vil opfatte det som den rette stedbetegnelse. I bogen *Kallerup – et sogn i Thy* kan man læse om en episode på stationen i Todbøl, hvor der også var brevsamlingssted. Med aftentoget den 1. april 1940 var der nogle feriemærker – 25 stk. á 2 kr. – til tørvefabrikant P. Hove i Gjersbøl. De forsvandt imidlertid samme dag. Tyveri var der formentlig ikke tale om – snarere var de ved et uheld havnet i papirkurven og brændt. Mærkerne blev naturligvis erstattet.

Feriemærkerne tyder på en virksomhed af et vist omfang. Da Mads blev født 28. oktober 1946, omtales hans far også i kirkebogen som tørvefabrikant. Som det eneste barn er han født i et hus på Todbølvej – nu nr. 12. Faderen ejede på dette tidspunkt tre huse på Todbølvej. Besættelsesårene havde givet tørvegravningen i Hundborg Mose et opsving, men efter krigen var der ikke så store fremtidsudsigter for tørvegravningen. Ægteparret

Ved siden af tørvefabrikationen havde Peder Hove Jeppesen også maskinstation. Her ses han på bagskærmen af traktoren, der trækker det store, omrejsende tærskeværk.

besluttede derfor at skifte erhverv til hotelbranchen. Da Mads blev døbt, optrådte hans farbror Søren som fadder. Han benævnes i kirkebogen som hotelejer i Snedsted, så familien var ikke ukendt med restaurationsvirksomhed.

Året efter at Mads kom til verden, flyttede familien til Vestervig Hotel, som blev købt af Korsgaard Nielsen. Hotellet var startet som kro af P. Christensen allerede i 1846. Senere, i begyndelsen af 1970'erne, skiftede hotellet navn til Thinguskroen. Selv om Peder blev hotelejer, beholdt han det tørveskifte, han havde i Hundborg Mose.

Peder Hove Jeppesen indrettede i 1947 en biografstal på hotellet, og i den anledning lavede han direkte adgang til salen fra gaden. Opholdet i Vestervig blev dog af ret kort varighed, idet hotellet blev solgt igen i 1950 til Chr. Larsen. Peder Hove havde satset på at få spiritusbevilling, men det

lykkedes ikke for ham, og opsparringen fra tørvegravningen fik ben at gå på. Fra Vestervig gik turen til værtshuset *Hannæs*, Strandgade 7 i Thisted. Undervejs havde familien et kort ophold i Elsted.

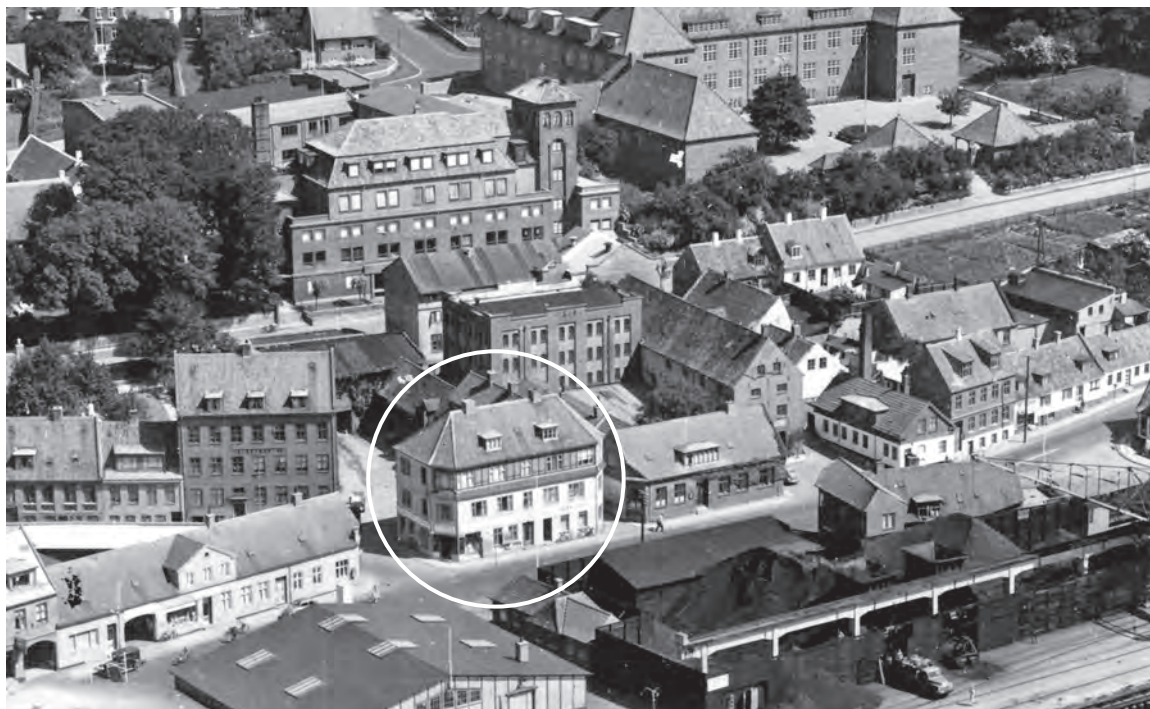
STRANDGADE

Navnet Strandgade eksisterer ikke mere i Thisted. Strandgade 7 er blevet til Østerbakken 7, i dag adressen på værtshuset *Gate 7*. Men ændringen er sket i to omgange. Først blev Strandgade midt i 1970'erne sammen med Østerbakken en del af Aalborgvej. Ved etableringen af omfartsvejen, der blev indviet i 1995, blev Aalborgvej ledt uden om byen, og navnet forsvandt fra det nære bybillede. Ved den lejlighed fik hele strækningen fra Korsgade til Leopardvej postadressen Østerbakken.

Man kan med en vis ret hævde, at Strandgade er vendt tilbage til sine navnemæssige rødder. Navnet Strandgade var afledt af beliggenheden ved fjorden, men tidligere var placeringen ved bakken afgørende. På det ældste kort over Thisted, Resensens kort (udgivet 1677), udgør Strandgade byens absolutte udkant mod øst. Området betegnes »Biergit« (Bjerget), selv om hovedparten rent faktisk lå ved foden af bakken. I de gamle kirkebøger støder vi da også på stedbetegnelserne »under Bjerget« og »på Bjerget«.

Tidligere var det besværligt at komme op over Østerbakken. Den stigende biltrafik medførte da også, at bilerne blev ledt syd om bakken og ned omkring Strandvejen. Det skete i 1935, da Vegedalvej blev anlagt som et såkaldt »nødhjælpsarbejde«. Det var et led i den nye hovedvej 11, der fra 1937 skulle føres gennem byen via Strandvejen, Strandgade og Storegade. Vestergade blev i denne forbindelse ensrettet, så hovedvejstrafikken i den modsatte retning blev ledt ad Bryggerivej og Toldbodgade.

Dengang folk kom fra oplandet med hestevogn, havde de ofte fast tilholdssted i en købmandsgård, hvor gårdskarlen sørgede for vogn og heste. Kunderne blev ofte beværtet, og under opholdet klarede de andre ærinder i byen. Selvstændige værtshuse var der heller ikke mangel på. Da Thisted fik sin

Købmandsgården med Hannæs mod øst er markeret med cirkel. Luftfoto af Sylvest Jensen fra 1955. Lokalthistorisk Arkiv for Thisted Kommune.

første beværtervedtægt i 1894, fandtes der 54 beværtninger, hvilket var ca. en pr. 100 indbyggere. Antallet skulle nu begrænses, så det kom ned på en beværtning pr. 350 indbyggere.

Strandvejen 7 var en stor bygning med både købmandshandel og værtshus. Brandtaksationsprotokollen har i 1867 en beskrivelse, der i store træk svarer til senere fotografier af bygningen. Huset er sandsynligvis nybygget på dette tidspunkt. Forhuset på 17 fag er i to etager og med »afbrukne hjørner«. Der er indrettet to butiksejligheder, værelser og køkken. Forhuset er bygget sammen med et sidehus på 22 fag. Sidehuset er i én etage og indrettet til pakhus, bryggers, stald og vognhus. Med i brandtaksationen er også et dobbelt lokum, der ligner for sig selv.

Det er et gennemgående træk ved Strandgade 7, at købmanden har været ejer af ejendommen og udlejet lokaler til værtshuset. Købmand Jens Pedersen Dige blev ejer af købmandsgården i 1911, og han

var en særdeles driftig handelsmand. Sidebygningen blev forhøjet, og forhuset blev forsynet med en tredje etage – formentlig i sidste del af 20'erne. Købmand Dige døde i 1931 på højden af sit virke i en alder af 52. Efter hans død førte enken Henriette Dige forretningen videre ved hjælp af en bestyrer. Hun solgte i 1947 til købmand Viggo Kjærgaard Jeppesen, der trods navnesammenfaldet ikke havde nære familieband til Peder Hove Jeppesen.

Folketællingerne kan fortælle os noget om, hvem der havde værtshuset i købmandsgården. Hvis vi går tilbage til folketællingen i 1870, så møder vi den 54-årige enke Dorthea, der betegnes som husmoder og værtshusholderske. Hendes to døtre på 12 og 19 år hedder Jensen til efternavn, men Dorthea omtales ved sit pigenavn, Kanstrup, og hun var da også født i Hillerslev.

Ved de næste folketællinger – i 1880, 1890 og 1901 – hedder værtshusholderen Kjeld Olsen.

Endnu i 1903 optræder han i en vejviser/skatteliste på denne adresse. Han stammede fra Østerild, og da han døde i 1911 i en alder 78 år, boede han ude på Strandvejen. Kjeld Olsen var flyttet nogle år forinden, idet Søren Chr. Nielsen var gæstgiver i Strandgade 7 ved folketællingen i 1906. Det var han også ti år senere. Det er sikkert i hans tid som værtshusholder, at navnet Hannæs dukkede op.

Søren Chr. Nielsen blev født 1860 i Langvad, Tømmerby Sogn, og tog i 1898 bopæl i Thisted. Han kom med andre ord fra Hannæs, så ved at bruge det navn kunne han føle sig hjemme i sit værtshus. Hvis det oven i købet kunne skaffe et par ekstra kunder, gjorde det nok heller ikke noget. Købmandsgården var i forvejen kendt som et sted, hvor mange gårdmænd fra Thisted's nordøstlige opland havde tilholdssted.

Søren Niensens efterfølger kan vi kigge i vejviseren efter, nærmere betegnet vejviseren for Thisted 1919-20. Den oplyser, at værtshusholderen nu hed Hans Pedersen. Han blev i midten af 20'erne afløst af Jens N. Nielsen, som kun var værtshusholder et par år. Omkring 1927 overtog Chr. Iversen

Christensen værtshuset. Han havde et udhængsskilt med følgende tekst:

Gæstgivergården

»Hannæs«

Chr. Iversen

Skiltet ses tydeligt på et fotografi fra en tid, da Chr. Iversen var forholdsvis ny som værtshusholder. Det er taget senest i 1929, idet nogle huse i billedets venstre side blev nedrevet dette år.

Chr. Iversen havde værtshuset indtil midten af 30'erne, da det blev overtaget af Mads Korsgaard. I vejviseren for 1943-44 finder vi et nyt navn: Jens Chr. Mogensen. Han blev efterfulgt af N. Monn Thomsen, som holdt sit indtog omkring 1948. Den næste værtshusholder var Peder Hove Jeppesen.

VOKSET OP PÅ ET VÆRTSHUS

På værtshuse og kroer var det tidligere almindeligt, at alle i familien hjalp til for at få det hele til at løbe rundt. Sådant var det også i Strandgade. Ejner Hove Jeppesen serverede et stykke tid og kom

Gæstgivergården Hannæs omkring 1928. Foto: Lokalhistorisk Arkiv for Thisted Kommune.

Johanne Hove Jeppesen 1954.

Peder Hove Jeppesen 1954.

senere på slagteriet, hvor han arbejdede i mange år. Hans lillesøster Anna Margrethe – kaldet Anne Grethe – trådte senere til som servitrice.

Johanne stod for madlavningen, mens hendes mand klarede serveringen. Fra gaden kom man ind i en lille gang, hvor der lige frem var adgang til et herretoilet og et dametoilet. I gangen var der til højre en dør ind til krostuen, hvor der kunne sidde 20-30 mennesker ved en lille halv snes borde. Lokalet strakte sig lidt mod nord ind i sidebygning, og her var der til venstre en bardisk. Længere inde i sidebygningen var der først en stue og derefter et køkken. Mellem stuen og køkkenet var der en lem, hvor maden blev hentet. Når der skulle serveres mad for gæsterne, måtte serveringspersonalet således gå igennem stuen. I forbindelse med stuen og køkkenet var der en baggang med en dør og en trappe op til første sal.

På første sal havde familien Hove Jeppesen en lejlighed, der vendte ud mod gården. Den var i vinkele og strakte sig fra den bageste del af hovedbygningen og ind i sidebygningen. Her havde Mads sit eget værelse. Ellers bestod lejligheden af soveværelse, stue samt badeværelse, der var forsynet med et stort badekar. Hvis der blev fyret op, så kunne der tappes varmt vand direkte i karret.

På anden sal var der også lejligheder. Mads Hove kan huske, at her boede Gunnar Jensens forældre. Gunnar Jensen var en kendt sportsmand, der i 1960'erne stod i mål for Thisted IK's førstehold i fodbold.

Hannæs var et sted, hvor man købte øl, mad og brændevin. 6-7 pensionærer kom og fik middagsmad hver dag i den private stue. Maden var med andre ord en vigtig del af stedets identitet. Den blev serveret i en hjemlig atmosfære, og den var veltillavet. Det var traditionelle retter som frikadeller, hakkebøf og flæskesteg. Dengang var gule ærter også en udbredt spise sammen med kogt torsk og stegte rødspætter og ål. Maden lavede Johanne på et gammeldags brændekomfur. Man kunne også forudbestille bestemte retter. Mads fortæller, at hun havde en køkkenpige til at hjælpe sig, og som regel havde hun én til at gå lidt til

Johanne og datteren Anne Grethe ved bagdøren til Hannæs.

hånde. I mange år var det mejerist Oscar Olsen, der havde arbejdet på margarinefabrikken.

Når man har sagt værtshus, må man også sige traditioner. Tænk bare på begrebet stamværtshus. Ifølge Mads Hove kom der hver dag en maler, som havde sin faste plads. Mange slagteriarbejdere havde også for vane at kigge indenfor efter fyraften. *Hannæs* lå også bekvemt for havnens arbejdere. Og så var der folk fra landet, som havde ærinde hos købmanden. Flaske Peter hørte også med til traditionerne. Han kom tit om aftenen og fik en kaffepunch. Desuden tømte han spanden med aske fra askebægrene. Cigarstumperne kunne snildt ryges i piben.

Med til traditionerne hørte også, at købmand Kjærgaard om formiddagen kom ind for at få en kaffepunch sammen med værten. Ofte havde de selskab af stadsdyrlægen. En formiddag var det Ejner Hove Jeppesen, der serverede snapsen, som skulle i kaffen. Han delte serveringsarbejdet med Falbe Hansen, som havde en snapsflaske stående med vand, som han meget fornuftigt selv benyttede, når han blev budt en snaps af en gæst. Nu ville skæbnen, at Ejner greb denne flaske, da han skulle servere for de tre herrer. De holdt dog gode

miner til slet spil, og faderen sagde tørt, at det vist blev nødvendigt med en snaps mere.

Livet i gården er noget af det, der har fæstet sig i Mads Hoves erindring. Det var især aktiviteter, der knyttede sig til købmandsgården. Købmanden handlede med korn og foderstoffer, så der blev bakset en del med sække. Nogle af dem kom fra skibene på havnen, så heste og vogne var en del af atmosfæren. Johan Søgaard arbejdede som gårdskarl her, men hjalp også til hos »Oste« Sørensen i Strandgade. Søgaard havde tidligere haft vognmandsforretning i Nørregade.

Da Mads var i konfirmationsalderen, skete der noget, som påvirkede hele huset. Købmand Kjærgaard havde kun én søn, og han blev sendt til København for at studere. En del af tiden var han dog også i Thisted, og en vinterdag var han pludselig forsvundet. Der blev selvfølgelig ledt alle vegne, men uden held. Det tyngede selvsagt stemningen i huset. Først da isen brød op om foråret, dukkede han op i havnen. Her var han faldet i vandet, formentlig i forbindelse med et restaurationsbesøg på *Markedshallen*.

Oscar Olsen i gården bag Hannæs. Drengen er Mads Hoves legekammerat Hans Ove Jensen.

Et kig hen mod Strandgade 7 før nedrivningen i 1963. Hovedvejen går fortsat ud forbi slagteriet, og biler fra Østerbakken måtte standse op ved et skilt med »fuld stop«. Lokalhistorisk Arkiv for Thisted Kommune.

Peder Hove Jeppesen døde den 15. april 1960. Han nåede forinden at afhænde tørveskiftet, som bl.a. havde leveret tørv til kakkelovnene i Strandgade. Hans død var selvfølgelig et hårdt slag for familien. Men for Mads var det moderen, der var

Hannæs ved »lukketid« i 1962.

trygheden i hans tilværelse. Hun tog det hårde slid og holdt sammen på familien.

Som enke førte Johanne værtshuset videre et par år. Men det var hårdt at være alene om ansvaret og stå for både køkken og restaurant. Hun oplevede engang, at en servitricer havde medbragt snaps og cigaretter, som hun solgte bag hendes ryg. Da det blev opdaget, blev hun naturligvis fyret.

Johanne havde slidt meget i sit liv. Helt ung var hun jo heller ikke mere. Løsningen kom dog næsten af sig selv, idet købmandsgården blev revet ned i 1963 i forbindelse med en vejregulering, så hovedvej A 11 kunne føres direkte op over Østerbakken. Sidehuset eksisterer dog fortsat.

Johanne flyttede i 1962 til Østergade 27. Efter et par år skiftede adressen til Fjordstræde og kort efter til Kronborgvej. Derefter flyttede hun sammen med Johan Søgaard, Nørregade 25. Her døde hun i 1982, inden hun nåede at blive 80.

Hvordan har det så præget Mads Hove Jeppesen at vokse op i værtshuset *Hannæs*? Ja, her har han først og fremmest haft en tryk barndom med moderen i centrum. Men hvad med det søde liv blandt kammerater og ølglas? Her har Mads et fast blik, når han svarer: »*Jeg har aldrig siddet på værtshus!*« Som musiker har han været på utallige værtshuse, men han har aldrig haft lyst til selv at slå sig ned og drikke med kammeraterne.

Nej, opvæksten på *Hannæs* har haft den modsatte effekt. Han har oplevet værtshuslivet fra kullissen og set ting, der har virket afskrækkende. Det har prentet sig ind i hukommelsen, hvordan konerne listede ind ad bagdøren for at spørge efter deres mænd. Når de havde fået deres ugeløn, var det afgørende for familiens eksistens, at konen fik nogle af pengene med hjem. Nogle gange fik tjeneren besked på ikke at røbe en mands

Forfærdelig ulykke

»Bilulykke ved Todbøl St.« – denne overskrift stod at læse på forsiden af *Thisted Amts Tidende* den 20. februar 1931. Artiklen fortsatte på næste side, i alt omkring 280 spaltelinjer. Ulykken skete et par minutter før kl. fire om eftermiddagen dagen før, men avisen havde alligevel nået at nævne den i næsten hele oplaget af avisen på selve ulykkesdagen torsdag den 19. februar.

Johanne og Peder Hove Jeppesen var kørt ud foran toget ved den åbne jernbaneoverskæring lige syd for Todbøl station. De boede ca. 300 m fra overskæringen, som de havde passeret utallige gange – togtiderne havde de oven i købet et godt kendskab til. Men hvorfor kunne det så ske? Avisen er forbavsende godt orienteret, selv om man ikke havde haft mulighed for at snakke med det forulykkede ægtepar.

Peder Hove Jeppesen havde anskaffet sig en ældre Ford-vogn og havde først for et par måneder siden fået kørekort. Johanne havde ikke kørekort, men skulle nu lære at køre. Køreskoler var ikke almindelige dengang, så det var en helt normal fremgangsmåde. Hun sad ved rattet, og han har uden tvivl været optaget af at forklare hende vognens betjening. Lige i påkørselsøjeblikket drejede han hovedet og så på lokomotivføreren et sekund. Sådant forklarede lokomotivføreren, der ikke havde mulighed for at undgå påkørslen.

Lokomotivets højre buffer ramte bilen midt i højre side, og den blev slynget ned i grøften på

lokomotivets højre side. Peder blev slynget ud af bilen og landede i grøften, mens Johanne sad fastklemt i bilen, der var »totalt splintret«. Han var fortsat ved bevidsthed, mens hun bevidstløs blev befriet og anbragt på en bære af togpersonalet. Et par sygeplejersker, der var med toget, ydede den første hjælp, og senere kom en læge til stede og gav en morfinindsprøjtning.

Toget ventede en tid på ambulancen, men da den ikke kom, blev de tilskadekomne stillet ind i pakvognen, hvor også lægen tog plads. Med 17 minutters forsinkelse fortsatte toget til Thisted, så hurtigt det lod sig gøre. Her blev ægteparret indlagt på sygehuset med hjernerystelse og flere alvorlige læsioner.

Men hvorfor dukkede ambulancen ikke op? Jo der skete en fejl i kommunikationen. Stationsmester Morsbøl ringede straks til sygehuset, der alarmerede Falcks Redningskorps. I den forbindelse skete der imidlertid en beklagelig misforståelse, idet ordet Todbøl i skyndingen blev forvekslet med Taabel. Her kørte der ganske vist ikke tog, men redningsfolkene regnede med, at det var et sammenstød mellem to biler. I avisen indskærpes det, at folk ved ulykkestilfælde bør ringe direkte til Falck.

Johanne og Peder Hove Jeppesen slap fra ulykken uden varige mén. Men de havde et langt sygehusophold, og deres to drenge måtte passes uden for hjemmet.

Café Hannæs

Værtshuset *Hannæs* genopstod i Korsgade i 1993, i nummer 8 for at være helt konkret, og der kunne ikke længere købes mad. Manden bag *Café Hannæs* var Kristian Hove Jeppesen, der var i konfirmationsalderen, da hans forældre overtog *Hannæs*. Han var sømand og sejelede i mange år som kok. Privatadressen var og er Nørregade 49.

Efter få år afstod han værtshuset til Børge Skinderhede, der kort tid efter solgte det til Karl Sunesen. I januar 2006 blev der skålet for sidste gang på *Café Hannæs*. Nu er der *Kebab – Pizza og Grill*.

tilstedeværelse, hvis der blev ringet efter ham. Mads har også set, hvordan det gik broderen Peter, der var kusk på bryghuset i Thisted. Spiritusen bragte ham langt ud, men han kom heldigvis på ret køl igen.

ET LIV MED MUSIK

Nej, det var ikke ølflaskerne, Mads skævede til i krostuen. Det var jukeboksen! Denne indkapslede pladespiller, som kunne aktiveres ved at indkaste en mønt. I 1950'erne var de så populære, at 75% af alle producerede plader i USA gik til jukeboksindustrien. På *Hannæs* trak jukeboksen i Mads som en magnet. Her hørte han for første gang *The Shadows* med Hank Marvin's forbilledige guitar-spil. Han beskriver det med disse ord: *»Jeg husker tydeligt, da vi fik en plade med The Shadows. Det »sus« jeg fik første gang, jeg hørte den – den sound glemmer jeg aldrig. Det var det, der fødte min interesse for guitaren.»*

Især på et område husker Mads på sin far med stor taknemlighed. Han gav sin yngste søn penge til den første guitar, da han var 12-13 år gammel. Det fik afgørende betydning for den musikalske drengs fremtid. Selv om Mads fik nogle få timers undervisning hos musiker Poul Jensen, så betragter han sig selv som selvleret. Han øvede i enrum og

sammen med kammerater. Han blev dygtig – rigtig dygtig. Sammen med tre andre unge dannede han i 1963 gruppen *The Matadors*, der var Thy's første pigtrådsorkester. Om denne periode har Mads Hove fortalt til Tonni Brun i bogen *Pop og pigtråd*:

»Vi spillede i starten de fleste lørdage i Fritidsklubben, så vidste forældrene jo, hvor de unge mennesker var, i stedet for at hænge på gadehjørnerne. Stedet var meget godt besøgt også de almindelige aftener, hvor man gik der for at spille billard, kort osv. Lederen af klubben Knud Nielsen var god til at tage hensyn til de unge og få dem sat i aktivitet, og han tog Matadors ind som husorkester med vore små Dynacord-forstærkere, som vi med stolthed skruede op for.«

Musikken blev Mads Hoves liv. Han spillede sammen med andre, og han spillede solo. Men først skulle han dog efter tidens skik have en solid

Mads Hove med sin første guitar i gården til Strandgade 7.

Mads havde ikke mange trin hen til Brandis bageri, der lå ved Farverstræde. Og i et bageri behøver man ikke at nøjes med at slå i bolledejen – man kan også slå de musikalske toner an. Fra venstre: Mads Hove, Poul Brandi Pedersen, Randy M. Nielsen og Kurt Nielsen. Året må være ca. 1959 – et er i hvert fald sikkert: Det er Mads' første guitar, der er med på billedet.

uddannelse. Han kom i lære på Sjørring Maskinfabrik, hvor han blev udlært i 1967. Året efter var han tre måneder hos smeden i Thorsted og derefter på Cimbria. Samtidig spillede han på værtshuset *Ritz* på hjørnet af Frederiksgade ved Frederiks Torv. Det var på hammondorgel og på guitar med fodbas. Han kendte indehaveren Tinne Bunch, der havde været servitricer på *Hannæs*.

En dag spurgte *Lasses Trio*, om han havde lyst til at tage med til Norge en måned. Det var i 1970, og de skulle begynde at spille i Bergen til april. Mads sagde ja, og siden har han levet af at spille musik. Turen til Bergen blev efterfulgt af flere månedsefters engagementer på forskellige hoteller og restauranter i både Norge og Danmark. Tilrettelæggelsen af disse førte til, at et af gruppens medlemmer,

Verner Schytte, i 1971 startede bookingbureauet *Musikcenteret*.

I Thisted var Mads Hove med fra musikskolens start i 1972, og bortset fra et års orlov havde han ansættelse her indtil 2007. Utallige er de børn og unge, han har lært guitarspillet fascinerende kunst. Ved siden af undervisningen fortsatte han som aktiv i lokale orkestre. Og han kan ikke bare spille, han kan også komponere og skrive tekster. Han har leveret både tekst og musik til pladeindspilninger med *Ole og De Andre*, *Climax* og *Atlantic Express*. Hans evner som musiker og komponist udfolder sig for alvor på CD'en *Guitarland*, som han udgav i 1993. Han har komponeret alle numrene og udfører dem selv med hjælp fra trommeslageren Steen Jeppesen.

Et kig ind på Mads Hoves ungdomsværelse i Strandgade. Lyden må vi gætte os til, men den kom fra Kurt Nielsens guitar og Bent T. Pedersens saxofon. Kurt blev senere kendt som dekoratør i Thisted.

Også i *Thylands Sangbog* fra 1996 finder vi Mads Hoves navn som komponist til sangen »Ved Lønnerup Fjord«. Jo, Mads har sat sit præg på musiklivet i Thy, hvor han har levet hele sit liv. I begyndelsen af 1970'erne købte han hus i Tilsted. Senere har han boet på Kastanjevej i 15 år og på Sennelsvej i 13 år. Siden 2005 har adressen været Lien i Vester Vandet.

Mads Hove Jeppesen er fortsat aktiv som musiker. Han har blandt andet spillet med *Royal Danish Countryband*, der turnerede 1988-97. Nu spiller han sammen med *Ole Lindskov & Lookin' Back Country*, der desuden indbefatter Steen Jeppesen, Søren Ladefoged og Ole Albrechtsen.

Sanggruppen i *Thy Folklore* nyder også godt af Mads Hove, der akkompagnerer, både når de øver og optræder. Og så er Mads på det sidste begyndt at øve sammen med sit første orkester *The Matadors*, der skiftede navn til *The Mat's*. Orkesteret blev genforenet til en rockkoncert, der blev afholdt på Store Torv i juni 2012, da museet åbnede udstillingen *Pigtråd og popmusik*.

Svend Sørensen
Født 1949. Museumspædagog ved Museet for Thy og Vester Hanherred.

Hvor ikke andet er nævnt, er billederne udlånt af Mads Hove Jeppesen.